

NOBLESSE®

Contele Alexander von Schönburg, jurnalist monden și scriitor, s-a născut la 15 august 1969 și este fiul contesei Beatrix Széchenyi de Sárvár-Felsővidék și al contelui Joachim von Schönburg-Glauchau. Din 1999 este căsătorit cu prințesa Irina Verena de Hessa, nepoata prințului Christoph de Hessa și strănepoata reginei Elisabeta a II-a. Împreună au trei copii: Maria-Letitia, Maximus Carolus Joachim Maria și Valentin Polykarp Joseph Maria. Sunt descendenți direcți ai reginei Victoria și stră-stră-strănepoți ai prințesei Margareta de Prusia, mezina împăratului Frederic. Din pricina confesiunii lor catolice, copiii au fost excluși de la succesiunea la tronul britanic.

Alexander von Schönburg

ROYAL PARTY

SAU ÎNALTA ARTĂ A PETRECKERILOR REUȘITE.

MAI MULT SAU MAI PUȚIN.

o colecție de petreckeri din toate operele lui
Alexander von Schönburg

traducere din limba germană de
MIHAI MOROIU

Creat cu pasiune și savoir-faire. Un volum Baroque Books & Arts®.

NOBLESSE®

Colecție coordonată de Dana MOROIU

Alexander von Schönburg

Originally published under the title TAUSENDUNDEINE PARTY:

Die hohe Kunst des Feierns

Copyright © 2017 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg

© Baroque Books & Arts®, 2020

Imaginea copertei: Irina DOBRESCU

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Lector: Rodica CREȚU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VON SCHÖNBURG, ALEXANDER

Royal party / Alexander von Schönburg;

trad. din lb. germană de Mihai Moroiu. - București: Baroque Books & Arts, 2020

ISBN 978-606-8977-68-3

I. Moroiu, Mihai (trad.)

821.112.2

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

CUVÂNT-ÎNAINTE: VĂ PLAC PARTY~URILE?

Vă mai aduceți aminte de ultimul party cu adevărat sublim la care ați fost prezent? Atunci nu se poate să fi fost prea reușit.

Există, în general vorbind, două feluri de party-uri. Este vorba, pe de o parte, despre întruniri din categoria dineurilor și cocktailurilor. Ele servesc la ceea ce omului modern îi face plăcere să numească *networking* – termen convențional, cât se poate de îngust. Despre această categorie de party-uri, Heinrich Böll scria odată: „Cocktailul este o bătaie de cap, în voia căreia, fapt straniu, te lași uneori chiar de bunăvoie, așa cum te urci din când în când spontan într-un carusel, deși știi bine că te așteaptă o inevitabilă stare de greață.” Apoi adăuga, demonstrând că a fost cu adevărat un cunoscător: „Ține de esența cocktailurilor să participi și, cu toate astea, să-ți bați joc de ele.”

Nu altfel se desfășoară lucrurile la așa-numitele *corporate events*, pe care firmele le pun la cale din rațiuni de PR. Specialiștii răspunzători de acest domeniu, care activează în centralele firmelor, organizează aceste evenimente în

strânsă legătură cu agenții competente, care dispun de bănci de date conținând numele oaspeților care prin prestigiul lor să dea strălucire serilor de operă de la Salzburg sau chefurilor cu ocazia Oktoberfestului din München, după care în *Bunte* apare știrea că VIP-urile s-au amuzat pe cinste, până în zori de zi. Asemenea evenimente nu au nimic de-a face cu petrecerile autentice, ci doar simulează serbările autentice.

Sărbătorile adevărate, în schimb – Sigmund Freud are perfectă dreptate aici –, sunt un „exces necesar“. După cum scrie el în *Totem și tabu*, excesul constituie esența petrecerii, iar atmosfera sărbătorească e creată prin eliberarea a ceea ce altfel este interzis. O petrecere care să-și merite numele prezintă, în mod ideal, trăsături de-a dreptul dionisiace. Se înalță deasupra existenței noastre insipide, antimetafizice, de zi cu zi, și demonstrează existența unei alte lumi//para-lumi. Din acest punct de vedere, îndeplinește o funcție edificatoare, asemănătoare celei a unui serviciu divin//liturghii perfect oficiate. De aceea nici nu este de mirare că termenul care în germană semnifică sărbătoare, *Feier*, provine din latinescul *feriae*, care la rândul lui se trage din *fanum* – teren sau edificiu sacru, consacrat unui zeu. Venim astfel în atingere cu o realitate care ne eliberează, cel puțin pentru o noapte, de realitatea banală, care altfel ne apasă și ne sufocă.

Una dintre cele mai importante uzanțe prilejuite de asemenea petreceri veritabile este că, indiferent ce se întâmplă în acea noapte, asupra ei trebuie să se lase tăcerea în ziua ce urmează. Nu se admit nici priviri complice la micul dejun în care se alungă mahmureala, nici ghionturi de

exagerată familiaritate, sugerând că „A fost de pomină!“. Dacă veți comite așa ceva, vă veți atrage, pe bună dreptate, privirile cele mai indignate. „Nimeni nu va considera de demnitatea lui să mai evoce ceea ce a spus sau a făcut oricare persoană prezentă în acea seară. În ziua următoare nu mai prezintă nici cea mai mică valabilitate niciun randevu, nicio obligație, niciun angajament care se poate să fi fost stabilite în vremea chefului. În esență, a doua zi este ca și cum toată petrecerea nici nu ar fi avut loc“, ne spune prietenul meu Asfa-Wossen Asserate în cartea lui de căpătâi, *Bunele maniere*.

Ține de natura exceselor că nu ajung să-și dezvolte efectul decât atunci când reprezintă excepția absolută. Cine se străduiește să obțină neîncetat asemenea situații de excepție nu poate decât să eșueze. Este petrecărețul de serviciu, care iese în ring sâmbătă de sâmbătă și o face lată, cu tot dinadinsul. Cel care se lansează în vârtejul legendarei „amnezii“ din Ibiza (ceea ce, în interpretarea de mai sus, este trimiterea perfectă la excesul dionisiac) ori în „Berghain“, la Berlin, va întâlni acolo mai ales funcționari cuminiți, care și-au făcut un scop în viață să-și creeze o stare excepțională după cealaltă. Și, cum nu le merge, recurg la droguri sintetice ca să obțină măcar iluzia că ar fi posibil.

Pentru amfitrionii care ar avea speranța ca această carte să le pună la dispoziție instrucțiuni am în primul rând un sfat: ingredientul capital al unei petreceri sunt invitații. Pe oameni îi preocupă cu mult prea mult omogenitatea. Și tocmai de aici se trage plictiseala unui party. Cu cât publicul este mai amestecat, cu atât mai bine. Cele mai grozave party-uri la care mi-a fost dat să fiu prezent au

fost, în urmă cu mulți ani, cele ale unui prieten de-al meu din Hamburg, Friedrich von Stumm, cunoscut în cercul intimilor drept „Stummi”¹. O dată pe an lansa invitații la locuința sa de lângă lacul Rondeel, din cartierul Winterhude. Important în ceea ce-l privea era ca să fie o adunare cât mai pestriță. Stummi considera că party-ul lui are succes abia când lângă primarul general al Hamburgului își făcea apariția Domenica, pe atunci cea mai vestită prostituată din oraș, când figuri bine cunoscute, ca sora mea Gloria sau Wilhelm Wieben, crainicul „Tagesschau”², conversau cu tot felul de anonimi, cunoștințe întâmplătoare ale amfizionului, când șeful poliției municipale era obligat să-și ia paharul cu băutură de la același bufet cu „Neger-Kalle”³, după cum îl știa toată lumea pe cel mai notoriu gangster din oraș.

Practic, asemenea serate nu se mai pot repeta, oamenii sunt astăzi cât se poate de grijulii, chiar și numai din cauza omniprezenței mediilor sociale, să nu-și pericliteze reputația. Omul modern aproape că nu se teme de nimic mai mult decât să apară pe Instagram alături de persoana nepotrivită. Dar tot ar mai putea să învețe de la Stummi: dincolo de toată mania noastră a consensului și de pornirea de a ne delimita de cei care gândesc altfel, ar trebui să nu uităm că pluralitatea – și fricțiunile iritante pe care le provoacă – constituie farmecul propriu-zis al societății occidentale.

---

¹ *Stumm* = mut, tăcut (n. tr.).

² Jurnalul de știri al rețelei de televiziune germane de servicii publice ARD (n. tr.).

³ Negrul Kalle (n. tr.).

Economistul Bernard Maris, până nu demult jurnalistul care semna „Unchiul Bernard“ în revista *Charlie Hebdo*, una dintre cele douăsprezece victime ale barbarului atentat terorist din 7 ianuarie 2015 de la Paris, scria în prefața sa la un volum de caricaturi, cu trei ani înaintea morții: „De ce nu este viața așa cum ne-o visăm: poetică, pașnică, inteligentă, filozofică, contradictorie, dar în așa fel încât orice contradicție de opinie, orice discuție aprinsă și ceartă să se poată stinge într-un pahar de vin roșu – și nu într-o baltă de sânge?“

Prin urmare, pledez în favoarea încercării de a socializa la party-uri și cu retardații. Să comunici cu persoane cu care te afli pe aceeași lungime de undă nu este nicio artă. Măiestria înseamnă în schimb să rămâi civilizată și plină de tact când interlocutorul este plictisitor sau monstruos.

CUPRINS

Cuvânt-înainte: vă plac party-urile?	5
1. Înțelepciunea lui Paris Hilton – o introducere în arta conversației	10
2. Mâncarea te satură – cum să ieși „frumos” la masă și alte proaste obiceiuri	19
3. Secretul reginei – despre amuzamentul monarhic, partea I	24
4. Cum să te pui în postură neplăcută – în vizită cu un câine și copiii	28
5. Cum să savurezi en passant – ce putem învăța de la francezi	31
6. Societatea închisă – și argumentele în favoarea ei	37
7. Cum să te adresezi capetelor încoronate – despre amuzamentul monarhic, partea a II-a	40
8. Eleganța ignoranței – ce putem învăța de la britanici	49
9. Între cocktail și currywurst – despre codul vestimentar al Capitalei	53
10. Royal expenses – o vizită la sultanul din Brunei	56
În încheiere: un ultim sfat referitor la prezența pe ringul social	65
Notă	68

WITH LOVE,
BAROQUE

Alexander von Schönburg,
la Editura Baroque Books & Arts:

ECO, BIO ȘI ORGANIC

CARTEA VIRTUȚILOR

ARTA CONVERSAȚIEI

ÎNALTA SOCIETATE

ARTA DE A RENUNȚA CU STIL

ENCICLOPEDIA INUTILITĂȚII

ISTORIE LA PURTĂTOR

TOT CEEA CE AȚI DORIT
SĂ ȘTIȚI DESPRE REGI ȘI NU AȚI ÎNDRĂZNIT
SĂ ÎNTREBAȚI NICIODATĂ

NOBLESSE®

Autorii volumelor sunt martori și comentatori ai societății moderne, scriitori și jurnaliști cu sânge albastru, dispuși să-și invite cititorii în universul lor înconjurat de misterul istoriei și al prezentului.

O colecție de comori vechi de când lumea, dar bine păstrate între zidurile castelelor sau în tainițele lor adânci, printre dantele și taftale.

Conservatorism și liberalism, monarhie și republică, bijuterii ale coroanei și cristale Swarovski.